

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 28-án

a C-164/01. P sz. G. van den Berg kontra az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Kártérítés iránti kereset – Szerződésen kívüli felelősség – Tej – Kiegészítő illeték – Referencia-mennyiség – Értékesítés-megszüntetési kötelezettséget vállalt termelők – SLOM-termelők – Az üzem megváltoztatása – Különleges referencia-mennyiség juttatásának megtagadása)

(2005/C 19/01)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-164/01. P sz. ügyben, a Bíróság alapokmányának 49. cikke alapján 2001. április 13-án benyújtott fellebbezés tárgyában, G. van den Berg, lakcím: Dalfsen (Hollandia), (képviselőtében: E. H. Pijnacker Hordijk, ügyvéd), az eljárásban másik félként vett részt: az Európai Unió Tanácsa (képviselőtében: A.-M. Colaert, meghatalmazott) és az Európai Közösségek Bizottsága (képviselőtében: T. van Rijn, meghatalmazott), a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet és N. Colneric (előadó) bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 28-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) Van den Berg urat kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 227., 2001.8.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. december 2-án

a C-41/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségszegés – Az EK Szerződés 30. és 36. (jelenleg, módosítást követően 28. és 30.) cikkei – Élelmiszerek, amelyekhez vitaminokat vagy ásványi anyagokat adtak hozzá – Nemzeti szabályozás, amely ezek forgalomba hozatalát táplálkozási szükséglet fennállásától teszi függővé – Azonos hatású intézkedések – Igazolás – Közegészségügy – Arányosság)

(2005/C 19/02)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-41/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak H. van Lier és H. M. H. Speyart) kontra Holland Királyság (meghatalmazottak: H. G. Sevenster és S. Terstal) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján 2002. február 13-án benyújtott, kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: M. A. Rosas, a tanács elnöke, A. Borg Barthet, J. P. Puissochet, J. Malenovský (előadó) és U. Løhmus bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: H. von Holstein, hivatalvezető-helyettes, 2004. december 2-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel olyan közigazgatási gyakorlatot alkalmazott, amely alapján más tagállamokban jogszerűen előállított és forgalmazott, A vitaminnal (retinoid formájában), D vitaminnal, folsavval, szeléniummal, rézzel vagy cinkkel dúsított rendszeres fogyasztásra szánt élelmiszerek, ha azok az 1996. május 24-i Warenwetbesluit Toevoeging micro-voedingsstoffen aan levensmiddelen (a Warenwetnek az élelmiszerekhez hozzáadott mikrotápanyagokra vonatkozó végrehajtási rendelete) 1. cikke (1) bekezdésének c) illetve d) pontjai értelmében nem helyettesítő termékek sem folyadék hozzáadásával készített élelmiszerek kizárólag akkor forgalmazhatók a Holland Királyságban, ha az élelmiszerek fenti dúsítása megfelel a holland népesség táplálkozási szükségletének, méghozzá anélkül, hogy megvizsgálják, hogy ezen élelmiszerek alkalmasak-e olyan más élelmiszerek helyettesítésére, amelyekre vonatkozóan ugyanazon tápanyagok hozzáadása kötelező, a Holland Királyság nem teljesítette az EK Szerződés 30. (jelenleg, módosítást követően 28.) cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Holland Királyságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 109., 2002.5.4.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. november 11-én

a C-372/02. sz. (Bundessozialgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Roberto Adanez-Vega kontra Bundesanstalt für Arbeit ügyben (¹)

(1408/71/EGK rendelet – Alkalmazandó jog meghatározása – Munkanélküliségi ellátás – Biztosítási ill. szolgálati idők összesítésének feltételei – Más tagállamban teljesített kötelező sorkatonai szolgálat időtartamát figyelembe nem vevő nemzeti intézkedés)

(2005/C 19/03)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-372/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundessozialgericht (Németország) a Bíróságnál 2002. október 16-án nyilvántartásba vett 2002. augusztus 15-i

végzésével az előtte Roberto Adanez-Vega és Bundesanstalt für Arbeit között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann (előadó bíró), a tanács elnöke, A. Rosas és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. november 11-én. meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az 1991. június 25-i 2195/91/EGK tanácsi rendelettel módosított, 1983. június 2-i 2001/83/EGK tanácsi rendelettel naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 13. cikke (2) bekezdésének f) pontját akként kell értelmezni, hogy arra a személyre, aki valamely tagállamban lakik és ott munkanélkülivé válik, miután más tagállamban kötelező sorkatonai szolgálatot teljesített, a lakóhelye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni.

A módosított 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontját akként kell értelmezni, hogy az a munkanélküliségi ellátásokra alkalmazandó jog meghatározására vonatkozó különös szabályokat tartalmazza, így ha alkalmazásának feltételei teljesülnek, akkor e rendelkezés jelöli ki az alkalmazandó jogot.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata megítélni, hogy az alapügyben az 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése b) pontja ii. alpontja alkalmazásának feltételei teljesülnek-e vagy sem.

Ha az alapügyben az 1408/71 rendelet módosított 71. cikke (1) bekezdése b) pontja ii. alpontja alkalmazásának feltételei teljesülnek, akkor arra a személyre, aki valamely tagállamban lakik és ott munkanélkülivé válik, miután más tagállamban kötelező sorkatonai szolgálatot teljesített, a lakóhelye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni.

2) A más tagállamban teljesített kötelező sorkatonai szolgálat időtartama az 1408/71 rendelet – 2195/91 rendelettel módosított 2001/83 rendelettel naprakésszé tett – 67. cikkének (1) bekezdése értelmében „[e] másik tagállam jogszabályai szerint munkavállalóként szerzett [szolgálati időnek]” akkor minősül, ha egyfelől e másik tagállam jogszabályai ilyennek minősítik vagy ismerik el vagy szolgálati idővel egyenértékűnek tekintik vagy ismerik el és másfelől az érintett személy a sorkatonai szolgálatának ideje alatt a rendelet 1. cikkének a) pontja szerint biztosított volt.

A módosított 1408/71 rendelet 67. cikkének (3) bekezdésében írt azon feltétel, miszerint „az érintett személy ... biztosítási időt ... utoljára azon tagállam jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően szerzett, amelyek szerint az ellátást igényli”, csak akkor ellentétes a szolgálati idők összesítésének kötelezettségével, ha biztosítási idő más tagállamban való megszerzésére az azon tagállami jog szerint szerzett biztosítási időt követően került sor, mely alapján az ellátást igénylik.